

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 11 de febrer de 2026

Catequesi. Els documents del Concili Vaticà II.

I. Constitució dogmàtica *Dei Verbum*. 5. La Paraula de Déu en la vida de l'Església

Benvolguts germans i germanes, bon dia i benvinguts!

En la catequesi d'avui ens aturarem en la relació profunda i vital que hi ha entre la Paraula de Déu i l'Església, relació expressada en el capítol sisè de la Constitució conciliar *Dei Verbum*. L'Església és el lloc propi de la Sagrada Escripura. Sota la inspiració de l'Esperit Sant, la Bíblia va néixer del poble de Déu, i està destinada al poble de Déu. En la comunitat cristiana té, per dir-ho d'alguna manera, el seu hàbitat: efectivament, en la vida i en la fe de l'Església troba l'espai on revelar el seu significat i manifestar la seva força.

El Vaticà II recorda que «l'Església ha venerat sempre les divines Escripures tal com el mateix cos del Senyor, pel fet que, sobretot en la Sagrada Litúrgia, no para d'agafar el pa de la taula tant de la paraula de Déu com del cos de Crist i de distribuir-lo als fidels». A més, «sempre les ha tingudes i les té, amb la Sagrada Tradició, per regla suprema de la seva fe» (*Dei Verbum*, 21).

L'Església mai no deixa de reflexionar sobre el valor de les Sagrades Escripures. Després del Concili, un moment molt important pel que fa aquest tema va ser l'Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el tema “La Paraula de Déu en la vida i en la missió de l'Església”, l'octubre de 2008. El papa Benet XVI en va recollir els fruits en l'exhortació postsinodal *Verbum Domini* (30 de setembre de 2010), en la qual afirma: «Precisament el vincle intrínsec entre Paraula i fe mostra que l'autèntica hermenèutica de la Bíblia només és possible en la fe eclesial, que té el seu paradigma en el sí de Maria. [...] El lloc originari de la interpretació escripturística és la vida de l'Església» (n. 29).

Per tant, l'Escripura troba en la comunitat eclesial l'àmbit on desenvolupar la seva labor i aconseguir la seva finalitat: fer conèixer Crist i obrir el diàleg amb Déu. «La ignorància de l'Escripura —de fet— és ignorància de Crist.»¹ Aquesta cèlebre frase de sant Jeroni ens recorda la finalitat darrera de la lectura i de la meditació de l'Escripura: conèixer Crist i, a través seu, entrar en relació amb Déu, relació que pot ser entesa com una conversa, un diàleg. I la constitució *Dei Verbum* ens presenta la Revelació com un diàleg en el qual Déu parla als homes com a amics (cf. DV 2) Això passa quan llegim la Bíblia amb una actitud interior de pregària: llavors Déu ve al nostre encontre i entra en conversa amb nosaltres.

La Sagrada Escripura, confiada a l'Església i custodiada i explicada per ella, desenvolupa un paper actiu: amb la seva eficàcia i potència, sosté i enforteix la comunitat cristiana. Tots els fidels són cridats a beure d'aquesta font, sobretot en la celebració de l'eucaristia i dels altres sagraments. L'amor per les Sagrades Escripures i la familiaritat amb elles han de guiar qui exerceix el ministeri de la Paraula: bisbes, preveres, diaques, catequistes.

¹ St. Jeroni, *Comm. in Is.*, Prol.: PL 24, 17 B.

El treball dels exegetes i dels qui practiquen les ciències bíbliques és molt valuós, i en la teologia, que té el fonament i l'ànima en la Paraula de Déu, l'Escriptura ha d'ocupar un lloc central.

El que l'Església desitja més ferventment és que la Paraula de Déu pugui aconseguir tots els seus membres i nodrir el seu camí de fe. Però la Paraula de Déu també empeny l'Església més enllà d'ella mateixa, l'obre contínuament a la missió envers tothom. De fet, vivim envoltats de moltes paraules; malgrat això, quantes n'hi ha que són buides! A vegades escoltem també paraules sàvies, però que no toquen el nostre destí final. En canvi, la Paraula de Déu sadolla la nostra set de sentit i de veritat sobre la nostra vida. És l'única Paraula sempre nova: en revelar-nos el misteri de Déu és inexhaurible, no para mai d'oferir les seves riqueses.

Estimats, vivint en l'Església s'aprèn que la Sagrada Escriptura es refereix totalment a Jesucrist, i s'experimenta que aquesta és la raó profunda del seu valor i de la seva potència. Crist és la paraula vivent del Pare, el Verb de Déu fet carn. Totes les Escriptures anuncien la seva Persona i la seva presència que salva, per a tots nosaltres i per a tota la humanitat. Obrim, doncs, el cor i la ment per a acollir aquest do, seguint Maria, Mare de l'Església.